

ŠTEV. 6

1937/38

LETNIK 68

Ob prazniku luči.

Svečnica. Praznik luči in svetlobe. V cerkev gremo na ta dan in tam prižgemo sveče, ki jih duhovnik blagoslovi. V evangeliju pa beremo, kako je na ta praznik držal v judovskem templju starček Simeon malega Jezuščka in govoril one prevažne besede o Jezusu, da bo

»luč v razsvetljenje poganov«.

Luč je Jezus. Luč ne samo v razsvetljenje poganov, temveč tudi v razsvetljenje kristjanov, ki so zabredli v temo, ki jim je luč sicer svetila, pa je niso hoteli videti in spoznati.

O, dragi otroci, koliko je danes ta dan v svetu teme in zlobe in nevere, poganstva. Ali niso vojne na zahodu in vzhodu od nas izraz in delo te teme, satana in človeških strasti? Koliko je še teme poganstva na naši zemlji, pa ne samo po divjih afriških in azijskih pustinjah in pragozdih, ampak tudi po naših evropskih velemestih, v naši »kulturni in napredni« Evropi.

Ali ni vse polno teme v glavah in še bolj v srcih trdih in krutih bogatinov, ki niti skorjice kruha ne privoščijo ubogemu Lazarju, ki sedi ob njihovih nogah in jih prosi bratskega daru?

Ali ni preveč teme tudi v nas samih, ko nam ni kar nič hudo, ko delamo greh in žalimo dobrega Jezuščka v Simeonovem naročju?

O, dragi moji, prižgimo na svečnico luč in prosimo Jezuščka, naj nam dodeli, da bo tudi v nas za vedno svetila luč čistosti in dobrote in lepote. Prosimo ga, naj prižge luč vere in milosti vsem, ki še tavajo v zmoti poganstva ali kateregakoli krivoverstva. Naj prižge luč v srcu bogatinov, da bodo radi pomagali revnim in jim lajšali kruto zemeljsko življenje. Naj sveti luč Kristusova v razsvetljenje vseh ljudi, da nam bo dobro na zemlji.

F. J.